

Sygn. akt *IV C 711/18*

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 października 2019 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie IV Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący: Sędzia SR (del.) Robert Masznicz

na podstawie art. 148¹ § 1 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 16 października 2019 r. w Warszawie

sprawy z powództwa spółki z ograniczoną odpowiedzialnością pod firmą

„(...)” spółka z ograniczoną odpowiedzialnością

z siedzibą w K.

przeciwko pozwanemu samodzielnemu publicznemu zakładowi opieki zdrowotnej pod nazwą

Uniwersyteckie Centrum (...)

(poprzednio pod nazwą (...) Szpital (...) w W.)

z siedzibą w W.

o zapłatę

1) zasądza od pozwanego na rzecz powoda:

a) sumę 707.115,91 zł (siedemset siedem tysięcy sto piętnaście złotych 91/100) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych, liczonymi od dnia 22 grudnia 2017 r. do dnia zapłaty;

b) sumę 54.049,38 zł (pięćdziesiąt cztery tysiące czterdzieści dziewięć złotych 38/100) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie, liczonymi od dnia 16 stycznia 2018 r. do dnia zapłaty;

2) zasądza od pozwanego na rzecz powoda tytułem zwrotu kosztów procesu sumę 20.332,00 zł (dwadzieścia tysięcy trzysta trzydzieści dwa złote), w tym:

a) kwotę 9.515,00 zł (dziewięć tysięcy pięćset piętnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów uiszczonej opłaty od pozwu,

b) kwotę 17,00 zł (siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów uiszczonej opłaty skarbowej od złożonego pełnomocnictwa procesowego,

c) kwotę 10.800,00 zł (dziesięć tysięcy osiemset złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego, stanowiących stawkę minimalną wynagrodzenia pełnomocnika procesowego, ustanowionego w osobie radcy prawnego.

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

3. (...)

a) (...)

b) (...)

4. (...)

(...)

(...)

POUCZENIA

1. Niniejszy wyrok nie jest prawomocny.

2. Od wyroku pozwany może wnieść środek zaskarżenia w postaci apelacji. Apelację kieruje się do Sądu Apelacyjnego w Warszawie, jednakże należy ją wnieść za pośrednictwem Sądu Okręgowego w Warszawie.

3. Strona może w terminie tygodniowym od doręczenia wyroku złożyć wniosek o sporządzenie uzasadnienia wyroku i o doręczenie odpisu wyroku z uzasadnieniem.

4. Termin do wniesienia apelacji wynosi 2 (dwa) tygodnie od doręczenia odpisu wyroku z uzasadnieniem.

5. W przypadku niezłożenia przez pozwanego wniosku o sporządzenie uzasadnienia wyroku, termin do wniesienia apelacji biegnie od dnia, w którym upłynął termin do zgłoszenia takiego wniosku.

6. W przypadku niezłożenia apelacji wyrok stanie się prawomocny po upływie terminu na złożenie apelacji.

7. Pozwany może złożyć zażalenie na samo rozstrzygnięcie w wyroku o kosztach postępowania, jeżeli nie wnosi apelacji. Termin do złożenia zażalenia wynosi tydzień od doręczenia odpisu wyroku.

Art. 328 § 1 Kodeksu postępowania cywilnego

Uzasadnienie wyroku sporządza się pisemnie na wniosek strony o doręczenie wyroku z uzasadnieniem zgłoszony w terminie tygodniowym od dnia ogłoszenia sentencji, a w przypadkach, o których mowa w art. 327 § 2 i art. 331 § 1¹ Kodeksu postępowania cywilnego - od dnia doręczenia sentencji. Wniosek spóźniony sąd odrzuca na posiedzeniu niejawnym. Sąd sporządza uzasadnienie wyroku również wówczas, gdy wyrok został zaskarżony w ustawowym terminie oraz gdy wniesiono skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia.

Art. 367 § 1 Kodeksu postępowania cywilnego

Od wyroku sądu pierwszej instancji przysługuje apelacja do sądu drugiej instancji.

Art. 367 § 2 Kodeksu postępowania cywilnego

Apelację od wyroku sądu rejonowego rozpoznaje sąd okręgowy, a od wyroku sądu okręgowego jako pierwszej instancji - sąd apelacyjny.

Art. 368 § 1 Kodeksu postępowania cywilnego

Apelacja powinna czynić zadość wymaganiom przewidzianym dla pisma procesowego, a ponadto zawierać:

- 1) oznaczenie wyroku, od którego jest wniesiona, ze wskazaniem, czy jest on zaskarżony w całości czy w części;
- 2) zwięzłe przedstawienie zarzutów;
- 3) uzasadnienie zarzutów;
- 4) powołanie, w razie potrzeby, nowych faktów i dowodów oraz wykazanie, że ich powołanie w postępowaniu przed sądem pierwszej instancji nie było możliwe albo że potrzeba powołania się na nie wynikła później;
- 5) wniosek o zmianę lub o uchylenie wyroku z zaznaczeniem zakresu żądanej zmiany lub uchylenia.

Art. 368 § 2 Kodeksu postępowania cywilnego

W sprawach o prawa majątkowe należy oznaczyć wartość przedmiotu zaskarżenia. Wartość ta może być oznaczona na kwotę wyższą od wartości przedmiotu sporu wskazanej w pozwie jedynie wtedy, gdy powód rozszerzył powództwo lub sąd orzekł ponad żądanie. Przepisy art. 19-24 i 25 § 1 Kodeksu postępowania cywilnego stosuje się odpowiednio.

Art. 369 § 1 Kodeksu postępowania cywilnego

Apelację wnosi się do sądu, który wydał zaskarżony wyrok, w terminie dwutygodniowym od doręczenia stronie skarżącej wyroku z uzasadnieniem.

Art. 369 § 2 Kodeksu postępowania cywilnego

Jeżeli strona nie zgłosiła wniosku o doręczenie wyroku z uzasadnieniem w terminie tygodniowym od dnia ogłoszenia sentencji, termin do wniesienia apelacji biegnie od dnia, w którym upłynął termin do zgłoszenia takiego wniosku.

Art. 369 § 3 Kodeksu postępowania cywilnego

Termin, o którym mowa w § 1 i 2, uważa się za zachowany także wtedy, gdy przed jego upływem strona wniosła apelację do sądu drugiej instancji. W takim wypadku sąd ten niezwłocznie przesyła apelację do sądu, który wydał zaskarżony wyrok.

Art. 370 Kodeksu postępowania cywilnego

Sąd pierwszej instancji odrzuci na posiedzeniu niejawnym apelację wniesioną po upływie przepisanej terminu, nieopłaconą lub z innych przyczyn niedopuszczalną, jak również apelację, której braków strona nie uzupełniła w wyznaczonym terminie.

Sygn. akt IV C 711/18

UZASADNIENIE WYROKU

Pozwem z dnia 16 stycznia 2018 r. (data wniesienia pozwu w elektronicznym postępowaniu upominawczym – k. 3) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością pod firmą (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K. (powód) wniosła o orzeczenie nakazem zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym, aby samodzielny publiczny zakład opieki zdrowotnej pod nazwą (...) Szpital (...) w W. z siedzibą w W. (pozwany):

- a) zapłacił na rzecz powoda kwotę 707.115,91 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych od dnia 22 grudnia 2017 r. do dnia zapłaty;
- b) zapłacił na rzecz powoda kwotę 54.049,38 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie za okres od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty;
- c) zwrócił poniesione przez powoda koszty procesu, w tym koszty zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu powództwa wskazano, że dochodzone roszczenie stanowi należności z tytułu wykonania odpowiednich umów sprzedaży produktów leczniczych i wyrobów medycznych (pозew – k. 3 i n.).

Dnia 20 marca 2018 r. referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym Lublin-Zachód w Lublinie pod sygn. akt VI Nc-e 59562/18 wydał w sprawie nakaz zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym, którym uwzględnił roszczenie powoda w całości oraz zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 16.715,00 zł tytułem zwrotu kosztów procesu (nakaz zapłaty – k. 10).

Pozwany wniósł w przepisany termin sprzeciw od nakazu zapłaty, zaskarżając go w całości oraz wnosząc w szczególności o:

- a) uchylenie nakazu zapłaty w całości
- b) oddalenie powództwa w całości;
- c) zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych (sprzeciw – k. 10v i n.).

Postanowieniem z dnia 20 kwietnia 2018 r. referendarza sądowego w Sądzie Rejonowym Lublin-Zachód w Lublinie, wydanym pod sygn. akt VI Nc-e 59562/18 na podstawie art. 505³⁶ ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (k.p.c.), przekazano sprawę do rozpoznania do Sądu Okręgowego w Warszawie (postanowienie – k. 20).

Po przekazaniu sprawy do rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Warszawie powód podtrzymał powództwo w całości (pismo powoda – k. 28 i n.), zaś pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego zwrotu kosztów postępowania, w tym zwrotu kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych (pismo pozwanego – k. 331).

Ani w pozwie, ani w pierwszym piśmie procesowym pozwanego (sprzeciw od nakazu zapłaty), nie zawarto wniosku o przeprowadzenie rozprawy, przewidzianego w art. 148¹ § 3 k.p.c.

Sąd Okręgowy w Warszawie ustalił następujący stan faktyczny.

Spółka akcyjna pod firmą (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w K. ((...)) wraz z powodem w ramach konsorcjum zawarła z pozwanym następujące umowy:

- numer (...) z dnia 8 lutego 2016 r.; przedmiot umowy stanowiły sprzedaż i dostawa produktów leczniczych; wartość brutto przedmiotu umowy wynosił 770.482,44 zł; umowa została zawarta na 12 miesięcy od daty zawarcia umowy; towar miał być dostarczany dostawami częściowymi; zapłata należności miała następować w formie przelewu w terminie 60 dni od daty wykonania dostawy i złożenia faktury (bezsporne, umowa wraz z załącznikami – k. 98 i n.);
- numer (...) z dnia 8 lutego 2016 r.; przedmiot umowy stanowiły sprzedaż i dostawa produktów leczniczych; wartość brutto przedmiotu umowy wynosił 56.997,60 zł; umowa została zawarta na 12 miesięcy od daty zawarcia umowy; towar miał być dostarczany dostawami częściowymi; zapłata należności miała następować w formie przelewu w terminie 60 dni od daty wykonania dostawy i złożenia faktury (bezsporne, umowa wraz z załącznikami – k. 121 i n.);
- numer (...) z dnia 10 marca 2016 r.; przedmiot umowy stanowiły sprzedaż i dostawa produktów leczniczych; wartość brutto przedmiotu umowy wynosił 102.118,64 zł; umowa została zawarta na 12 miesięcy od daty zawarcia umowy; towar miał być dostarczany dostawami częściowymi; zapłata należności miała następować w formie

przelewu w terminie 60 dni od daty wykonania dostawy i złożenia faktury (bezsporne, umowa wraz z załącznikami – k. 125 i n.);

- numer (...) z dnia 15 kwietnia 2016 r.; przedmiot umowy stanowiły sprzedaż i dostawa produktów leczniczych; wartość brutto przedmiotu umowy wynosił 17.808,76 zł; umowa została zawarta na 12 miesięcy od daty zawarcia umowy; towar miał być dostarczany dostawami częściowymi; zapłata należności miała następować w formie przelewu w terminie 60 dni od daty wykonania dostawy i złożenia faktury (bezsporne, umowa wraz z załącznikami – k. 131 i n.);

Numer faktury	Data wystawienia faktury w formacie dzień-miesiąc-rok	Termin płatności faktury w formacie dzień-miesiąc-rok	Niespłacona należność wynikająca ze wskazanej faktury	Faktura wystawiona w wyniku realizacji umowy
(...)	20-12-2016	18-02-2017	1.187,90 zł	(...)
(...)	20-12-2016	18-02-2017	831,53 zł	(...)
(...)	21-12-2016	20-02-2017	1.341,62 zł	(...)
(...)	21-12-2016	20-02-2017	1.820,00 zł	(...)
(...)	21-12-2016	20-02-2017	356,37 zł	(...)
(...)	22-12-2016	20-02-2017	41,00 zł	(...)
(...)	28-12-2016	27-02-2017	59,40 zł	(...)
(...)	28-12-2016	27-02-2017	968,90 zł	(...)
(...)	02-01-2017	03-03-2017	3.640,00 zł	(...) oraz 44/16
(...)	04-01-2017	06-03-2017	15.114,20 zł	(...) oraz 44/16
(...)	05-01-2017	06-03-2017	93,60 zł	(...)
(...)	12-01-2017	13-03-2017	238,80 zł	(...)

(faktury – k. 260 i n., zestawienie faktur – k. 28v i n.)

W dniach 7 czerwca 2016 r., 27 czerwca 2016 r., 12 lipca 2016 r., 4 sierpnia 2016 r., 14 września 2016 r., 29 września 2016 r., 3 października 2016 r., 20 października 2016 r., 15 grudnia 2016 r., 16 grudnia 2016 r., 3 marca 2017 r. (...) (jako lider konsorcjum) zawarła z powodem (jako uczestnikiem konsorcjum) dalsze umowy konsorcjum w celu przystąpienia do organizowanych przez pozwanego dalszych nieograniczonych przetargów na zakup i dostawę odpowiednich towarów.

Zgodnie z umowami konsorcjum, (...) (jako lider konsorcjum) zobowiązany był do prowadzenia korespondencji z zamawiającym, podpisania umowy z zamawiającym (pozwanym), wniesienia wadium, wniesienia zabezpieczenia należytego wykonania umowy, kompleksowego wykonania obsługi realizacji umowy. Zgodnie z tymi samymi umowami powód (jako uczestnik konsorcjum) zobowiązany był do: dostaw przedmiotu zamówienia, wniesienia wadium, o ile nie zostało wniesione przez lidera konsorcjum, wniesienia zabezpieczenia należytego wykonania umowy, o ile nie zostało wniesione przez lidera konsorcjum.

Wszelkie płatności od zamawiającego (pozwanego) z tytułu dostaw realizowanych przez powoda, jako członka konsorcjum, miały wpływać na rachunek powoda (umowy konsorcjum wraz z załącznikami – k. 143 i n., k. 156 i n., k.166 i n., k. 176 i n., k. 187 i n., k. 195 i n., k. 204 i n., k. 212 i n., k. 220 i n., k. 230 i n., k.248 i n., k. 256 i n.)

Zawiązane przez (...) oraz powoda konsorcjum zawarło z pozwanym w szczególności umowy o oznaczeniach następujących:

- numer (...) z dnia 7 czerwca 2016 r.; przedmiot umowy stanowiły sprzedaż i dostawa produktów leczniczych; wartość brutto przedmiotu umowy wynosił 734.963,56 zł; umowa została zawarta na 12 miesięcy od daty zawarcia umowy; towar miał być dostarczany dostawami częściowymi; zapłata należności miała następować w formie przelewu w terminie 60 dni od daty wykonania dostawy i złożenia faktury (bezsporne, umowa wraz z załącznikami – k. 138 i n.);
- numer (...) z dnia 27 czerwca 2016 r.; przedmiot umowy stanowiły sprzedaż i dostawa produktów leczniczych; wartość brutto przedmiotu umowy wynosił 829.395,85 zł; umowa została zawarta na 12 miesięcy od daty zawarcia umowy; towar miał być dostarczany dostawami częściowymi; zapłata należności miała następować w formie przelewu w terminie 60 dni od daty wykonania dostawy i złożenia faktury (bezsporne, umowa wraz z załącznikami – k. 147 i n.);
- numer (...) z dnia 12 lipca 2016 r.; przedmiot umowy stanowiły sprzedaż i dostawa produktów leczniczych; wartość brutto przedmiotu umowy wynosił 111.868,68 zł; umowa została zawarta na 12 miesięcy od daty zawarcia umowy; towar miał być dostarczany dostawami częściowymi; zapłata należności miała następować w formie przelewu w terminie 60 dni od daty wykonania dostawy i złożenia faktury (bezsporne, umowa wraz z załącznikami – k. 160 i n.);
- numer (...) z dnia 12 lipca 2016 r.; przedmiot umowy stanowiły sprzedaż i dostawa produktów leczniczych; wartość brutto przedmiotu umowy wynosił 497.483,24 zł; umowa została zawarta na 12 miesięcy od daty zawarcia umowy; towar miał być dostarczany dostawami częściowymi; zapłata należności miała następować w formie przelewu w terminie 60 dni od daty wykonania dostawy i złożenia faktury (bezsporne, umowa wraz z załącznikami – k. 170 i n.);
- numer (...) z dnia 4 sierpnia 2016 r.; przedmiot umowy stanowiły sprzedaż i dostawa produktów leczniczych; wartość brutto przedmiotu umowy wynosił 25.004,10 zł; umowa została zawarta na 12 miesięcy od daty zawarcia umowy; towar miał być dostarczany dostawami częściowymi; zapłata należności miała następować w formie przelewu w terminie 60 dni od daty wykonania dostawy i złożenia faktury (bezsporne, umowa wraz z załącznikami – k. 180 i n.);
- numer (...) z dnia 14 września 2016 r.; przedmiot umowy stanowiły sprzedaż i dostawa produktów leczniczych; wartość brutto przedmiotu umowy wynosił 14.922,12 zł; umowa została zawarta na 12 miesięcy od daty zawarcia

umowy; towar miał być dostarczany dostawami częściowymi; zapłata należności miała następować w formie przelewu w terminie 60 dni od daty wykonania dostawy i złożenia faktury (bezsporne, umowa wraz z załącznikami – k. 191 i n.);

- numer (...) z dnia 29 września 2016 r.; przedmiot umowy stanowiły sprzedaż i dostawa produktów leczniczych; wartość brutto przedmiotu umowy wynosił 58.042,68 zł; umowa została zawarta na 12 miesięcy od daty zawarcia umowy; towar miał być dostarczany dostawami częściowymi; zapłata należności miała następować w formie przelewu w terminie 60 dni od daty wykonania dostawy i złożenia faktury (bezsporne, umowa wraz z załącznikami – k. 199 i n.);
- numer (...) z dnia 3 października 2016 r.; przedmiot umowy stanowiły sprzedaż i dostawa produktów leczniczych; wartość brutto przedmiotu umowy wynosił 77.378,64 zł; umowa została zawarta na 12 miesięcy od daty zawarcia umowy; towar miał być dostarczany dostawami częściowymi; zapłata należności miała następować w formie przelewu w terminie 60 dni od daty wykonania dostawy i złożenia faktury (bezsporne, umowa wraz z załącznikami – k. 208 i n.);
- numer (...) z dnia 20 października 2016 r.; przedmiot umowy stanowiły sprzedaż i dostawa produktów leczniczych; wartość brutto przedmiotu umowy wynosił 582.358,40 zł; umowa została zawarta na 12 miesięcy od daty zawarcia umowy; towar miał być dostarczany dostawami częściowymi; zapłata należności miała następować w formie przelewu w terminie 60 dni od daty wykonania dostawy i złożenia faktury (bezsporne, umowa wraz z załącznikami – k. 216 i n.);
- numer (...) z dnia 15 grudnia 2016 r.; przedmiot umowy stanowiły sprzedaż i dostawa produktów leczniczych; wartość brutto przedmiotu umowy wynosił 3.126.388,00 zł; umowa została zawarta na 12 miesięcy od daty zawarcia umowy; towar miał być dostarczany dostawami częściowymi; zapłata należności miała następować w formie przelewu w terminie 60 dni od daty wykonania dostawy i złożenia faktury (bezsporne, umowa wraz z załącznikami – k. 224 i n.);
- numer (...) z dnia 16 grudnia 2016 r.; przedmiot umowy stanowiły sprzedaż i dostawa produktów leczniczych; wartość brutto przedmiotu umowy wynosił 1.961.916,06 zł; umowa została zawarta na 12 miesięcy od daty zawarcia umowy; towar miał być dostarczany dostawami częściowymi; zapłata należności miała następować w formie przelewu w terminie 60 dni od daty wykonania dostawy i złożenia faktury (bezsporne, umowa wraz z załącznikami – k. 234 i n.);
- numer (...) z dnia 3 marca 2017 r.; przedmiot umowy stanowiły sprzedaż i dostawa produktów leczniczych; wartość brutto przedmiotu umowy wynosił 604,80 zł; umowa została zawarta na 12 miesięcy od daty zawarcia umowy; towar miał być dostarczany dostawami częściowymi; zapłata należności miała następować w formie przelewu w terminie 60 dni od daty wykonania dostawy i złożenia faktury (bezsporne, umowa wraz z załącznikami – k. 252 i n.);

Powód wywiązał się z każdej z tych umów ((...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...)), sprzedając i dostarczając odpowiednie produkty i towary, co pozwany pokwitował na wystawionych przez powoda następujących fakturach VAT:

Numer faktury	Data wystawienia faktury w formacie	Termin płatności faktury w formacie	Niespłacona należność wynikająca ze wskazanej faktury	Faktura wystawiona w wyniku realizacji umowy

	dzień-miesiąc-rok	dzień-miesiąc-rok		
(...)	19-12-2016	17-02-2017	1.173,80 zł	(...)
(...)	19-12-2016	17-02-2017	43.054,65 zł	(...)
(...)	20-12-2016	18-02-2017	25.013,47 zł	(...)
(...)	20-12-2016	18-02-2017	24.828,32 zł	(...)
(...)	20-12-2016	18-02-2017	691,20 zł	(...)
(...)	20-12-2016	18-02-2017	20,72 zł	(...)
(...)	21-12-2016	20-02-2017	1.242,15 zł	(...)
(...)	21-12-2016	20-02-2017	650,65 zł	(...)
(...)	21-12-2016	20-02-2017	647,98 zł	(...)
(...)	21-12-2016	20-02-2017	11.781,59 zł	(...)
(...)	27-12-2016	25-02-2017	1.943,94 zł	(...)
(...)	28-12-2016	27-02-2017	3.595,43 zł	(...)
(...)	28-12-2016	27-02-2017	3.523,27zł	(...)
(...)	29-12-2016	27-02-2017	1.032,95 zł	(...)
(...)	30-12-2016	28-02-2017	298,80 zł	(...)
(...)	30-12-2016	28-02-2017	4.265,45 zł	(...)
(...)	02-01-2017	03-03-2017	7.337,59 zł	(...)
(...)	02-01-2017	03-03-2017	102.452,44 zł	(...)
(...)	02-01-2017	03-03-2017	895,84 zł	(...)

(...)	03-01-2017	04-03-2017	49.303,05 zł	(...)
(...)	04-01-2017	06-03-2017	46.876,82 zł	(...)
(...)	04-01-2017	06-03-2017	2.322,00 zł	(...)
(...)	04-01-2017	06-03-2017	1.555,15 zł	(...)
(...)	04-01-2017	06-03-2017	2.322,00 zł	(...)
(...)	05-01-2017	06-03-2017	90.584,76 zł	(...)
(...)	05-01-2017	06-03-2017	31.384,62 zł	(...)
(...)	05-01-2017	06-03-2017	23.655,45 zł	(...)
(...)	10-01-2017	11-03-2017	643,60 zł	(...)
(...)	10-01-2017	11-03-2017	17.361,50 zł	(...)
(...)	11-01-2017	13-03-2017	33.881,36 zł	(...)
(...)	11-01-2017	13-03-2017	643,60 zł	(...)
(...)	12-01-2017	13-03-2017	16.991,51 zł	(...)
(...)	13-01-2017	14-03-2017	2.501,70 zł	(...)
(...)	13-01-2017	14-03-2017	17.939,01 zł	(...)
(...)	13-01-2017	14-03-2017	9.996,69 zł	(...)
(...)	14-01-2017	15-03-2017	15,45 zł	(...)

(faktury – k. 260 i n., zestawienie faktur – k. 28v i n.)

Powód dostarczył również towary na zamówienie złożone przez pozwanego z wolnej ręki w formie telefonicznej, co pozwany pokwitował na wystawionych przez powoda następujących fakturach VAT:

Numer faktury	Data wystawienia faktury w formacie dzień-miesiąc-rok	Termin płatności faktury w formacie dzień-miesiąc-rok	Niespłacona należność wynikająca ze wskazanej faktury
(...)	16-01-2017	15-02-2017	127,01 zł
(...)	17-01-2017	16-02-2017	224,91 zł
(...)	18-01-2017	17-02-2017	57.186,00 zł
(...)	23-01-2017	22-02-2017	98,20 zł
(...)	24-01-2017	23-02-2017	376,35 zł
(...)	26-01-2017	25-02-2017	85,12 zł
(...)	02-02-2017	04-03-2017	49,10 zł
(...)	03-02-2017	06-03-2017	43,14 zł
(...)	06-02-2017	08-03-2017	38.886,50 zł
(...)	06-02-2017	08-03-2017	1.674,42 zł
(...)	11-01-2017	13-03-2017	153,72 zł
(...)	13-02-2017	15-03-2017	65,21 zł
(...)	13-02-2017	15-03-2017	24,40 zł

(faktury – k. 260 i n., zestawienie faktur – k. 28v i n.)

Do chwili zamknięcia rozprawy pozwany nie zapłacił powodowi żadnych kwot dochodzonych w niniejszym postępowaniu z tytułów wymienionych umów oraz z tytułu zamówień składanych z wolnej ręki.

Powyższy stan faktyczny Sąd Okręgowy w Warszawie ustalił na podstawie przywołanych dowodów, które stanowiły dokumenty prywatne, z uwzględnieniem faktów bezspornych oraz przyznanych między stronami, zgodnie z art. 229 i 230 oraz 245 k.p.c.

Postanowieniem z dnia 16 października 2019 r. Sąd Okręgowy w Warszawie oddalił wnioski pozwanego o dopuszczenie dowodu z zeznań świadka D. S. (postanowienie – k. 341), gdyż fakty, o których miał zeznawać świadek (szczegółowo oznaczone w sprzeciwie – k. 11) były albo bezsporne, albo nie miały znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy w rozumieniu art. 227 k.p.c.

Rozpoznając sprawę Sąd Okręgowy w Warszawie zważył, co następuje.

Powództwo podlega uwzględnieniu w całości, co uzasadnia zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda zwrotu kosztów procesu według norm przepisanych.

Uzasadnione było wydanie wyroku na posiedzeniu niejawnym, gdyż żadna ze stron w swoim pierwszym piśmie procesowym nie zawarła wniosku o przeprowadzenie rozprawy, zaś okoliczności sprawy zostały dostatecznie wyjaśnione na podstawie dokumentów, zaś wniosek o przesłuchanie świadka podlegał oddaleniu na posiedzeniu niejawnym. Bezsporne w sprawie były w szczególności:

- zawarcie odpowiednich umów oraz ich treść;
- wykonanie przez powoda świadczeń przewidzianych we wszystkich umowach;
- umówiona wartość produktów i towarów dostarczonych przez powoda;
- daty wystawienia odpowiednich faktur oraz oznaczone w nich terminy płatności, jak również wysokość odpowiednich odsetek naliczonych od tych dat do chwili wytoczenia powództwa.

Spór sprowadzał się do tego, czy powód jest legitymowany do odpowiednich świadczeń z uwagi na zawarcie umowy wniesienia aportu i przejęcia zobowiązań z dnia 12 marca 2016 r. Zdaniem pozwanego, takie okoliczności pozbawiały powoda prawa do żądania odpowiedniego wynagrodzenia z przyczyny zarzucanej nieważności odpowiednich umów konsorcjum oraz zarzucanej nieważności czynności nabycia odpowiednich wierzytelności wskutek sprzeczności z art. 54 ust. 5 ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej.

Zarzuty pozwanego są nieskuteczne, gdyż – wbrew ocenom pozwanego – powód nie nabył żadnych cudzych wierzytelności, lecz dochodził od pozwanego wierzytelności własnych, wynikających z umów zawartych z pozwanym przez powoda. Dlatego nieistotna w sprawie jest zagadnienie ważności lub nieważności czynności dokonanych przez powoda z osobą trzecią (...), w szczególności ważności lub nieważności odpowiednich umów konsorcjum oraz czynności wniesienia odpowiedniego aportu.

Zasadność powyższych wniosków objaśnia wywód poniższy.

Powód dochodził od pozwanego roszczeń wynikających z trzech rodzajów czynności:

- 1) zamówień zrealizowanych przez powoda w wykonaniu zamówień złożonych powodowi przez pozwanego z tzw. „wolnej ręki”;
- 2) zamówień zrealizowanych przez powoda na podstawie umów, które powód zawarł jako wykonawca wspólnie z inną osobą (...), w związku z zawiązaniem konsorcjum po stronie wykonawców umowy;

Zamówienia z tzw. „wolnej ręki” zostały przez powoda zrealizowane, a towary i faktury zostały bez zastrzeżeń przyjęte przez pozwanego. W takim stanie, pomimo niesporządzenia umów w formie pisemnej, doszło do zawarcia pomiędzy stronami umów o treści odpowiedniej sprzedaży. Zgodnie z art. 60 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny (k.c.), z zastrzeżeniem wyjątków w ustawie przewidzianych, wola osoby dokonującej czynności prawnej może być wyrażona przez każde zachowanie się tej osoby, które ujawnia jej wolę w sposób dostateczny. Ujawnienie woli osoby dokonującej czynności prawnej może nastąpić także w sposób dorozumiany przez jakiegokolwiek zachowanie się, które w okolicznościach towarzyszących w sposób dostatecznie zrozumiały wyraża wolę wywołania skutków

prawnych objętych treścią czynności prawnej. Warunkiem złożenia oświadczenia woli w sposób dorozumiany jest, aby ustawa nie stawiała dalej idących wymagań dla oświadczenia woli dotyczącego danej czynności prawnej (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 23 lipca 2008 r., III CSK 87/08). Przepisy k.c. nie zastrzegają żadnej szczególnej formy zawarcia umowy sprzedaży rzeczy ruchomych, w związku z czym oświadczenia woli sprzedającego i kupującego mogą być składane w sposób niesformalizowany.

W okolicznościach niniejszej sprawy pozwany telefonicznie złożył powodowi odpowiednie zamówienie, wskutek czego powód dostarczył pozwanemu towar oraz wystawił faktury VAT. Pozwany pokwitował odbiór na dokumentach odpowiednich faktur, nie zgłaszając żadnych uwag co do ilości i jakości towaru oraz jego ceny. W takim stanie pozwany jest obowiązany do zapłaty odpowiednich cen na podstawie art. 535 k.c., zgodnie z fakturami VAT (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w transakcjach handlowych liczonymi od dnia wymagalności należności wskazanych w fakturze, zgodnie z art. 2 pkt 1 i 3 w związku z art. 7 ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o terminach zapłaty w transakcjach handlowych oraz przepisami wykonawczymi do ustawy.

Również zamówienia na podstawie umów, które powód zawarł jako wykonawca wspólnie z inną osobą (...), w związku z zawiązaniem konsorcjum po stronie wykonawców umowy, zostały zrealizowane w całości przez samego powoda, a towary i faktury zostały bez zastrzeżeń przyjęte przez pozwanego. W takim stanie, zagadnienie ważności porozumień pomiędzy członkami konsorcjum jest nieistotne dla rozliczeń między powodem a pozwanym, gdyż powodowi przysługują względem pozwanego własne wierzytelności z tytułu umów z pozwanym zawartych i na rzecz pozwanego wykonanych przez samego powoda. Nawet w razie uznania, że odpowiednie umowy konsorcjum były nieważne, brak rozsądnych przesłanek do uznania, że nieważne były umowy zawarte przez powoda z pozwanym. W takim wypadku, należałoby jedynie uznać, że zgodnie z art. 58 § 3 k.c. nieważnymi są poczynione w umowach z pozwanym zastrzeżenia, że powód występuje w tych umowach jako członek konsorcjum, natomiast ważne pozostają wszystkie pozostałe uzgodnienia, w szczególności dotyczące należnej powodowi od pozwanego zapłaty za towary sprzedane i dostarczone przez powoda, zgodnie z art. 535 k.c. i przepisami związkowymi.

Odnosząc się do zagadnienia ważności umów konsorcjum zawartych przez powoda z (...), Sąd Okręgowy w Warszawie, zważył, co następuje.

Przez umowę konsorcjalną w praktyce rozumie się umowę pomiędzy przedsiębiorcami, w której zobowiązują się oni do wspólnego działania w celu urzeczywistnienia określonego przedsięwzięcia gospodarczego, na zasadzie wspólnego odnoszenia korzyści i wspólnego ponoszenia ryzyka. Zgodnie z art. 23 ust. 1 ustawy z dnia 29 stycznia 2014 r. – Prawo zamówień publicznych, wielu wykonawców może wspólnie ubiegać się o udzielenie zamówienia publicznego i w takim wypadku ponoszą także solidarną odpowiedzialność za wykonanie umowy i wniesienie zabezpieczenia należytego wykonania umowy (art. 141 ustawy).

Treść porozumienia wykonawców wspólnie ubiegających się o zamówienie publiczne nie jest normowana przez Prawo zamówień publicznych. W takim stanie, treść porozumienia podlega przepisom prawa cywilnego, w szczególności art. 353¹ k.c., który stanowi, że strony zawierające umowę mogą ułożyć stosunek prawny według swojego uznania, byleby jego treść lub cel nie sprzeciwiały się właściwości (naturze) stosunku, ustawie ani zasadom współzycia społecznego.

W okolicznościach sprawy niniejszej nie ulega wątpliwości, że umowy zawarte między powodem, a (...), są umowami konsorcjum, zawartymi w celu przystąpienia do odpowiedniego postępowania przetargowego prowadzonego w oparciu o przepisy Prawa zamówień publicznych. Umowy te zostały zawarte w celu realizacji wspólnego przedsięwzięcia. Co istotne, w ramach podziału zadań między członkami konsorcjum to właśnie powód był obowiązany do realizowania dostawy leków i produktów leczniczych.

Zgodnie z przepisem art. 22 ust. 1 Prawa zamówień publicznych, o udzielenie zamówienia mogą ubiegać się wykonawcy, którzy spełniają warunki, dotyczące:

- posiadania uprawnień do wykonywania określonej działalności lub czynności, jeżeli przepisy prawa nakładają obowiązek ich posiadania;
- posiadania wiedzy i doświadczenia;
- dysponowania odpowiednim potencjałem technicznym oraz osobami zdolnymi do wykonania zamówienia;
- odpowiedniej sytuacji ekonomicznej i finansowej.

W ustalonym stanie faktycznym nie można uznać, aby odpowiednie umowy zostały zawarte z naruszeniem zasady swobody umów, w szczególności aby były sprzeczne z ustawą lub zmierzały do jej obejścia, lub były sprzeczne z zasadami współżycia społecznego. Pozwany skorzystał z możliwości zawarcia umowy z zawiązanym konsorcjum, w którym określony podział zadań zapewniał prawidłowe i terminowe realizowanie zamówienia, czyniąc obu członków konsorcjum odpowiedzialnymi solidarnie względem pozwanego za należyte wykonanie umowy.

Umowa konsorcjum nie była sprzeczna w szczególności z art. 54 ust. 5 ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej. Zgodnie z tym przepisem, czynność prawna mająca na celu zmianę wierzyciela samodzielnego publicznego zakładu opieki zdrowotnej może nastąpić po wyrażeniu zgody przez podmiot tworzący. Podmiot tworzący wydaje zgodę albo odmawia jej wydania, biorąc pod uwagę konieczność zapewnienia ciągłości udzielania świadczeń zdrowotnych oraz w oparciu o analizę sytuacji finansowej i wynik finansowy samodzielnego publicznego zakładu opieki zdrowotnej za rok poprzedni. Zgodę wydaje się po zasięgnięciu opinii kierownika samodzielnego publicznego zakładu opieki zdrowotnej. Czynność prawna dokonana bez takiej zgody jest nieważna (art. 54 ust. 6 ustawy).

Brak jest legalnej definicji „czynności prawnych mających na celu zmianę wierzyciela”. Niemniej należy przyjąć, że skoro istnieje wiele instytucji prawa cywilnego, które mogą prowadzić do zmiany po stronie wierzyciela, w takim razie – konstruując przepis art. 54 ust. 5 ustawy – ustawodawca mógłby odnieść się wprost do jednej lub niektórych z nich. Skoro ustawodawca nie skorzystał z takiej możliwości, w takim razie przepis ten można odnieść zarówno do przewidzianej w kodeksie cywilnym umowy cesji, jak i do umowy poręczenia, a nawet umowy przekazu, skoro konsekwencją każdej z nich może być zmiana wierzyciela.

W tym zakresie powołać należy pogląd wyrażony przez Sąd Najwyższy, że wyżej wskazana kategoria „czynności prawnych mających na celu zmianę wierzyciela samodzielnego publicznego zakładu opieki zdrowotnej” nie jest pojęciem dogmatyczno-prawnym, którym m.in. posługuje się doktryna prawa cywilnego. Jest to formuła przyjęta przez ustawodawcę jedynie na użytek ustawy o działalności leczniczej w intencji objęcia nią wielu przypadków zmiany wierzyciela. Nie można zatem zakładać, że chodzi tu o jakiś wyczerpujący katalog takich czynności prawnych, ograniczony jedynie do przelewu wierzytelności (w jego różnych wariantach, m.in. w wariacie powierniczym), instytucji zbliżonych do przelewu (np. indosu wekslowego) lub nawiązujących do konstrukcji przelewu (np. różnych form faktoringu). Zamierzeniem ustawodawcy nie było na pewno budowanie zamkniętego katalogu czynności wspomnianych w art. 54 ust. 5 ustawy przy założeniu, że obejmuje on jedynie takie czynności prawne, w którym zmiana podmiotu uprawnionego (wierzyciela) stanowiłaby niezbędny element konstrukcyjny danej czynności (np. właśnie cesja, indos wekslowy, faktoring, forfaiting). Chodziło raczej o ogólne wskazanie na takie czynności prawne z punktu widzenia ich jurydycznego celu, przewidywanego przez strony czynności, niezależnie od samych etapów jego osiągnięcia. Nie ma tu zatem znaczenia sama dogmatyczno-prawna konstrukcja tych czynności i typowa dla nich funkcja prawna. Innymi słowy, ustawodawca na pewno zmierzał do wyeliminowania takiej sytuacji, w której w wyniku dokonania określonej czynności prawnej (niekoniecznie tylko między wierzycielem zakładu opieki zdrowotnej i osobą trzecią) pojawi się nowy wierzyciel, dochodzący należności wynikającej z pierwotnie zawartej umowy. Rolą sądu pozostaje zatem ocena tego, czy określona czynność prawna, niezależnie od jej prawnej konstrukcji i zasadniczej funkcji, ma w istocie na celu in concreto zmianę wierzyciela w rozumieniu art. 54 ust. 5 ustawy (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 9 stycznia 2015 r., V CSK 111/14).

Sformułowanie ustawodawcy „czynności prawne mające na celu zmianę wierzyciela” nakazuje przyjąć, że będą to wszystkie czynności prawne, dotyczące zobowiązań samodzielnego publicznego zakładu opieki zdrowotnej, których celem jest zmiana wierzyciela. Istotne zatem jest z punktu widzenia określenia zakresu przedmiotowego tego pojęcia uwzględnienie charakteru danej czynności prawnej i jej celu. Treść art. 54 ust. 5 ustawy o działalności leczniczej nie daje podstaw do ograniczania zakresu jego stosowania tylko do tych czynności prawnych, których istotą jest cel bezpośredni istniejący w chwili dokonywania czynności, z wyłączeniem tych czynności, których dalszym, ale nie bezpośrednim skutkiem może być zmiana wierzyciela. Zamierzeniem ustawodawcy nie było stworzenie zamkniętego katalogu czynności wskazanych w art. 54 ust. 5 ustawy o działalności leczniczej przy założeniu, że obejmuje on jedynie takie czynności prawne, w których zmiana wierzyciela stanowiłaby niezbędny element konstrukcyjny danej czynności prawnej. Celem ustawodawcy natomiast było wyeliminowanie sytuacji, w której w wyniku dokonania określonej czynności prawnej pojawi się nowy wierzyciel zakładu opieki zdrowotnej dochodzący należności wynikającej z pierwotnie zawartej umowy (wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 23 czerwca 2016 r., VI ACa 556/15).

W praktyce przyjmuje się, że czynnością prawną mającą na celu zmianę wierzyciela mogą być w szczególnych przypadkach także umowy konsorcjum. W orzecznictwie Sądu Najwyższego zauważono, że nie jest dopuszczalne zawarcie umowy konsorcjum wyłącznie celu uzyskania przez jednego z członków konsorcjum uprawnień do wierzytelności należnej drugiemu z członków konsorcjum z tytułu faktycznego zupełnego wykonania wszystkich świadczeń na rzecz zamawiającego. Prowadzi to do faktycznego obrotu wierzytelnościami pod „przykryciem” umowy konsorcjalnej i narusza obowiązek określony w art. 54 ust. 5 ustawy o działalności leczniczej (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 2 czerwca 2016 r., I CSK 486/15).

Analiza odpowiednich umów konsorcjum wskazuje, że stan faktyczny w sprawie niniejszej jest oczywiście odmienny od rozważanego w przytoczonym orzecznictwie Sądu Najwyższego. Z odpowiednich umów konsorcjum wynika, że należności z tytułu realizacji dostaw przez powoda nie miały być nabywane przez drugiego uczestnika konsorcjum, lecz miały wpływać na rachunek samego powoda. W związku z takim uregulowaniem stosunków między konsorcjantami i istniejącym pomiędzy nimi powiązaniem kapitałowym, niezasadne byłoby stwierdzenie, że celem zawarcia umów konsorcjum była zmiana wierzyciela. Niezależnie od takiej oceny, we wcześniejszej części niniejszego uzasadnienia wykazano, że powód miałby prawo do żądania od pozwanego odpowiedniej zapłaty nawet w przypadku, gdyby uznać za nieważne porozumienia między powodem a drugim członkiem konsorcjum.

Odnosząc się do zarzutu nieważności przeniesienia na powoda przez (...) zorganizowanej części przedsiębiorstwa, Sąd Okręgowy w Warszawie zważył, co następuje.

Przeniesienie na powoda przez (...) zorganizowanej części przedsiębiorstwa nie było sprzeczne z ustawą, w szczególności z przepisami Prawa zamówień publicznych w brzmieniu z dnia 12 marca 2016 r. Zgodnie z ustawą, zamówienia udziela się wyłącznie wykonawcy wybranemu zgodnie z przepisami ustawy.

W okolicznościach niniejszej sprawy, rozszerzenie kręgu wykonawców przy ich solidarnej odpowiedzialności nie miała charakteru istotnego i nie prowadziła do zachwiania pozycji konkurencyjnej wykonawcy w stosunku do innych wykonawców. Czynność przeniesienia między wykonawcami zorganizowanej części przedsiębiorstwa była zatem ważna, gdyż nie prowadziła do ominięcia przepisów Prawa zamówień publicznych.

W okolicznościach sprawy niniejszej, czynność przeniesienia między wykonawcami zorganizowanej części przedsiębiorstwa nie była także sprzeczna z art. 54 ust. 5 ustawy o działalności leczniczej. Pozwany podnosił zarzut w tym kierunku, powołując się na ocenę wyrażoną przez Sąd Apelacyjny w Warszawie w uzasadnieniu wyroku z dnia 21 września 2017 r. (VI ACa 635/16). Wbrew zarzutom pozwanego, stan faktyczny sprawy niniejszej różni się istotnie od stanu faktycznego sprawy ocenianej w przytoczonym wyroku Sądu Apelacyjnego w Warszawie. W sprawie niniejszej przeniesienie zorganizowanej części przedsiębiorstwa nastąpiło przed powstaniem wierzytelności objętych pozew, tj. zanim jeszcze pozwany zamówił odpowiednie towary i zanim sprzedano je pozwanemu. Pozwany składał następnie odpowiednie zamówienia powodowi i to powód następnie sprzedał oraz dostarczył odpowiednie towary, wreszcie wystawiał faktury. W stanie, w którym istnieje tożsamość podmiotu będącego stroną umowy, wykonującego

zamówienie i dochodzącego należności, niezasadne są twierdzenia, jakoby nastąpiła zmiana osoby wierzyciela, o której mowa w art. 54 ust. 5 ustawy o działalności leczniczej. W okolicznościach sprawy niniejszej celem i skutkiem przeniesienia zorganizowanej części przedsiębiorstwa (...) na rzecz powoda nie była zatem zamiana osoby wierzyciela w ramach stosunku prawnego z pozwanym.

Ponadto, w każdej z zawartych umów pomiędzy pozwanym a konsorcjum zawarto postanowienie w § 7 dotyczące sposobu dokonywania rozliczeń, które miały być dokonywane na konto wykonawcy każdorazowo wskazany na fakturze VAT.

Z tych wszystkich przyczyn powództwo zostało uwzględnione w całości, tj. w zakresie kwoty 761.165,29 zł w tym:

- a) w zakresie kwoty 707.115,91 zł tytułem należności głównej wraz odsetkami ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych od dnia 22 grudnia 2017 r. do dnia zapłaty;
- b) w zakresie kwoty 54.049,38 zł tytułem skapitalizowanych odsetek za okres do dnia 16 stycznia 2018 r., wraz z dalszymi odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu, tj. od dnia 17 stycznia 2018 r.

Podstawę zasądzenia od pozwanego odsetek za opóźnienie w spełnieniu świadczenia należności głównych stanowiły przepisy ustawy o terminach zapłaty w transakcjach handlowych, gdyż powód (jako wierzyciel) spełnił swoje świadczenie i nie otrzymał zapłaty w terminie określonym w umowach. Podstawę zasądzenia od pozwanego od dnia wniesienia pozwu odsetek od skapitalizowanych odsetek za okres poprzedzający wniesienie pozwu stanowiły przepisy art. 481 § 1 i 2 w związku z art. 482 § 1 k.c.

Zgodnie z art. 108 § 1 zdanie pierwsze k.p.c. Sąd Okręgowy w Warszawie orzekł o kosztach postępowania na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w związku z art. 99 k.p.c. poprzez obciążenie pozwanego obowiązkiem zwrotu powodowi wszelkich poniesionych przez niego kosztów postępowania, gdyż powództwo zostało uwzględnione w całości.

Na zasądzoną z tego tytułu sumę 20.332,00 zł złożyły się kwoty następujące:

- d) kwota 9.515,00 zł tytułem zwrotu kosztów uiszczonej opłaty od pozwu,
- e) kwota 17,00 zł tytułem zwrotu kosztów uiszczonej opłaty skarbowej od złożonego pełnomocnictwa procesowego,
- f) kwota 10.800,00 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego, stanowiących stawkę minimalną wynagrodzenia pełnomocnika procesowego, ustanowionego w osobie radcy prawnego, odpowiednio do wartości przedmiotu sporu i przepisów wykonawczych do ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych.

Nieusprawiedliwiony był wniosek pozwanego o odstąpienie od obciążania pozwanego obowiązkiem zwrotu kosztów procesu na podstawie art. 102 k.p.c. Powód, który prawidłowo wykonał własne zobowiązanie, poniósł przecież wysokie i konieczne wydatki w procesie w celu dochodzenia roszczenia, którego wymagalności pozwany w końcu nie uznał także w toku postępowania.

Skarżąc wydany w sprawie nakaz zapłaty, pozwany mógł zawrzeć ugodę sądową co do zaspokojenia roszczenia ze skutkiem zwrotu powodowi połowy opłaty od pozwu z rachunku Skarbu Państwa zgodnie z art. 79 ust. 1 pkt 3 lit. c ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, jak również ze skutkiem wzajemnego zniesienia kosztów procesu zgodnie z art. 104 k.p.c.

Z wielu możliwych postaw procesowych pozwany dokonał wyboru na rzecz zachowania powodującego istotne zwiększenie kosztów sądowych i kosztów zastępstwa procesowego po stronie powoda. W takim stanie, okoliczności, na które powoływał się pozwany, nie mogą stanowić usprawiedliwienia dla przerzucenia wysokich kosztów nieuzasadnionego sporu na powoda, który prawidłowo wykonał własne zobowiązanie. Stan majątkowy pozwanego może się zresztą w przyszłości poprawić, a pozwany odpowiada za zobowiązania wywołane kosztami procesu również swoim majątkiem przyszłym.

W niniejszej sprawie celowe i uzasadnione było wydanie wyroku na posiedzeniu niejawnym na podstawie art. 148¹ § 1 k.p.c., gdyż żadna ze stron w swoim pierwszym piśmie procesowym nie zawarła wniosku o przeprowadzenie rozprawy, przewidzianego w art. 148¹ § 3 k.p.c., zaś po wymianie wielu pism procesowych okoliczności sprawy zostały dostatecznie wyjaśnione na podstawie dokumentów, zaś wnioski o przesłuchanie świadków podlegały oddaleniu, o czym rozstrzygnięto również na posiedzeniu niejawnym na podstawie art. 148¹ § 2 k.p.c.

Z tych wszystkich przyczyn oraz na podstawie przytoczonych przepisów prawa Sąd Okręgowy w Warszawie orzekł, jak w sentencji.

(...)

(...)

SSR (del.) Robert Masznicz